

Таким чином, для визначення зміни результатів роботи підприємства від приросту основних та оборотних коштів була запропонована для використання виробнича функція Кобба-Дугласа. Функцію доцільно застосовувати для аналізу впливу сполучень факторів на об'єми випуску продукції на різних рівнях економіки – від підприємства до народного господарства в цілому. Як показали наведені вище розрахунки - для ВАТ «ХТЗ» ефект від вкладання грошових коштів в оборотні активи значно більший, ніж у основні фонди, тому підприємству більш вигідно вкладати кошти саме в цей вид активів, але при цьому слід також пам'ятати, що зростання розміру оборотних активів (запасів, дебіторської заборгованості, грошових коштів) не можна розглядати як позитивне явище, тому що це пов'язано зі зростанням інфляційних втрат, з ризиками непогашення боргів, втратою споживчої вартості запасів на складах, нестачею грошових коштів для виробничої діяльності і т.ін. Будь-яке підприємство прагне знайти таке співвідношення оборотних активів та основних виробничих фондів, яке забезпечило би максимальний прибуток від діяльності та при цьому сприяло б мінімізації витрат на зберігання, утримання основних фондів і оборотних активів, та на виробництво в цілому. Подальші дослідження методів управління активами підприємства мають значення для поліпшення основних показників фінансово-господарської діяльності, підвищення ефективності виробництва. Доцільно і необхідно здійснювати прогнози щодо ефективності вкладання грошових коштів в оборотні активи на перспективу, щоб заздалегідь спрогнозувати можливе збільшення прибутку, або навпаки – виявити завчасно можливі фактори його зменшення.

Література

1. Азаренкова Г.М. , Гарькава Л.О. Ефективність управління оборотними активами підприємства // Научно-технический сборник № 83, 2008, - С. 241-247
2. Івасишин О.І. Економетрична модель оцінки ефективності оборотних коштів підприємства // Вісник Хмельницьк. нац. ун-ту. Сер. «Економічні науки». Вип.3. Т.2. – Хмельницьк, 2005. – С.239-242.
3. Салига С.Я. Розробка моделі взаємозв'язку основного та оборотного капіталу // Економічний вісник Національного гірничого університету. – 2003. – №2. – С.52-60.

Коробський Р.В., Коротка Т.А.

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Постановка проблеми. Сучасні підприємства, що діють на власний страх і ризик, мають за одну з найвагоміших цілей прогнозування фінансової стійкості та платоспроможності. Шанси залучити більш кваліфіковані кадри, отримати нові інвестиції чи кредити, легко пристосуватися до змін кон'юнктури ринку тим більші, чим вище є показник фінансової стійкості. Деструктивними чинниками, що знижують платоспроможність підприємства, можуть бути криза не-

платежів, недосконалість податкової, банківської систем, скорочення попиту чи зміна його структури.

Оскільки серед науковців немає єдиної думки з приводу розуміння поняття фінансової стійкості, пропонується керування фінансовою стійкістю підприємства за допомогою розробки її планування.

Аналіз останніх досліджень. Над проблемою оцінки фінансової стійкості підприємства працювали як закордонні, так і вітчизняні вчені: Білик М.Д., Білуха Н.Г., Бланк І.О., Брігхем Є.Ф., Ковальов В.В., Кондратьєв О.В., Савицька Г.В., Шеремет А.Д. та ін. Такі вчені як Азаренкова Г.М., Гриньова В.М., Гудзь О.Є., Єрмошенко М.М., Заруба О.Д., Крамаренко Г.О., Поддерьогін В.В., Пономаренко В.С., Тарасенко Н.В. пропонували варіанти вирішення цієї проблеми.

Метою статті є розгляд і аналізування поняття фінансової стійкості, її значення для ефективного функціонування підприємства.

Для досягнення мети поставлені такі завдання:

- 1) встановити сутність фінансової стійкості, її значення, необхідність її аналізу в процесі господарської діяльності підприємства;
- 2) виявити показники, за допомогою яких можна оцінити фінансову стійкість суб'єкта господарювання;
- 3) визначити роль фінансової стійкості у покращенні фінансового стану підприємства.

Поняття фінансової стійкості підприємства розглядалося та характеризувалося багатьма дослідниками та вченими, але можна зазначити, що на сьогоднішній день немає достатньо чіткого його визначення. Порівнюючи різні точки зору, можна, на наш погляд, відмітити, що проблему фінансової стійкості підприємства найбільш широко розглядає Савицька Г.В.: "Фінансова стійкість підприємства - це здатність суб'єкта господарювання функціонувати і розвиватися, зберігати рівновагу своїх активів і пасивів в мінливому внутрішньому й зовнішньому середовищі, що гарантує його постійну платоспроможність і інвестиційну привабливість у межах допустимого рівня ризику". [2, с. 483]

Однією з найточніших характеристик фінансової стійкості є спроможність підприємства функціонувати у відповідності з внутрішніми та зовнішніми умовами, що постійно змінюються. З цього витікає необхідність в постійному резерві коштів або безперешкодній можливості залучення позичкових коштів. При цьому треба достатньо чітко визначити рівень фінансової стійкості, адже при її нестачі вірогідне погіршення функціонування підприємства та настання неплатоспроможності, а при надлишку – створення надмірних резервів, що потягне за собою збільшення витрат на їх утримання, може відбуватися недоотримання прибутку та зниження економічного розвитку підприємства. [1, с. 194]

Що стосується саме визначення стандартної межі фінансової стійкості, то головною умовою є постійний стабільний рух грошових коштів, своєчасні розрахунки з дебіторами та кредиторами і як наслідок – стабільне перевищення доходів над витратами. Зважаючи на динаміку зовнішнього середовища слід

зазначити, що маючи лише дешеву робочу силу, передову технологію або вдалу маркетингову стратегію, підприємство не зможе в необхідній мірі забезпечити своє ефективне функціонування. Слід обов'язково враховувати чинники зовнішнього середовища за згідно з ними планувати свою господарську діяльність. Кожна зміна в стратегічних чи поточних планах може призвести як до збитків так і до підвищення ефективності роботи. Для поліпшення результатів важливо своєчасно виявляти загрози для фінансової стійкості підприємства та вносити коригування до всіх видів планів.

Антикризове управління фінансами підприємства та стратегія забезпечення фінансової стійкості є взаємопов'язаними і передбачають:

1) раціоналізацію обороту обігових коштів та поліпшення структури джерел їхнього фінансування;

2) своєчасне оновлення позаоборотних активів і високу ефективність їхнього використання;

3) вибір та реалізацію найефективніших шляхів збільшення активів для зростання підприємства;

4) достатній рівень фінансування виробничого розвитку за допомогою прибутку, вдалої амортизаційної політики, оптимізації податкових платежів;

5) забезпечення найефективніших умов залучення позикових коштів згідно з потребами підприємства. [3, с. 202]

На нашу думку, ефективне стратегічне планування та організація заходів з підвищення фінансової стійкості підприємства є необхідною передумовою усталеного функціонування господарюючого суб'єкта, що забезпечить фінансову безпеку в умовах ризику, створить підґрунтя для впровадження антикризової політики управління фінансами підприємств.

Висновки. Шляхом порівняння було встановлено, що у найбільш повній мірі визначення фінансової стійкості надається Савицькою Г.В. Значення фінансової стійкості полягає в тому, чи є у підприємства достатній резерв активів, щоб належним чином відреагувати на зміни зовнішнього середовища. Необхідність аналізу цього показника зумовлена потребою у визначенні рівня платоспроможності підприємства та ефективності його діяльності в цілому. Основними напрямками покращення фінансової стійкості підприємства можна вважати вдосконалення структури активів та пасивів, розробка асортименту та підвищення якості продукції, оптимізація фінансових потоків та інше.

Література

1. Покропивний С.Ф. Економіка підприємства: Підручник. Вид. 2-ге, перероб. та доп. — К.: КНЕУ, 2001.— 528 с.
2. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: Навчальний посібник – 2-ге видання, виправлене і доповнене/ Савицька Г.В. – К.: Знання, 2005. – 662с.
3. Тарасенко Н.В. Економічний аналіз діяльності підприємства / Тарасенко Н. В. – К. : Алеута, 2003. – 485 с.